

TÌM MÀU NHIỆM QUA KHỔ ĐAU

Chuông điện thoại từ phòng cấp cứu bệnh viện Canterbury reo lên inh ỏi. Nhìn đồng hồ, đã gần 11 giờ đêm và bên kia đầu giây, cô y tá báo hung tin: một bé gái vừa chết trong bụng mẹ.

Hôm qua là Ngày Nhớ Ớn Mẹ; hôm nay nhìn người mẹ bỗng đưa con thơ không bao giờ mở mắt chào đời làm lòng như điếng lại. Còn khổ đau hơn thế nữa không!?

Đứt từng khúc ruột tuy chẳng phải là máu thịt mình. Rồi nhìn quanh xa, hàng trăm ngàn người chết vì cơn bão xoáy kinh hoàng bên Miến Điện; hàng chục ngàn người khác vùi thân sau trận động đất khủng khiếp đầu đó ở Trung Hoa. Những người dân đáng thương tội nghiệp - nạn nhân của những chế độ cộng sản quân phiệt độc tài- nay lại 'một cổ hai tròng'! Sao Chúa lại để cho tạo vật Người tạo dựng phải chịu nhiều đớn đau như thế?

Câu hỏi như nhậm gấm tâm can nhưng, như Bruce Willson viết trong "*God Who Suffers*", chúng ta phải chuyển đổi câu hỏi trên thành "Sao Chúa lại để cho tạo vật Người **cùng Con của Người** phải chịu nhiều đớn đau như thế?"

Cùng Con của Người. Thật thế, những đớn đau nhân loại đang ngày đêm gánh chịu, Ba Ngôi Thiên Chúa đã kinh qua. Như Chúa Cha thương yêu thế gian đến nỗi hy sinh chính Con Một Người. Như Con Người nhục nhã đáng cay phơi thân trên Thập Tự Giá. Màu nhiệm là thế! Huyền bí là thế.

Và chẳng thể nào hiểu được màu nhiệm Một Chúa Ba Ngôi nếu không đạt được điều mà thánh Augustinô gọi "*một khả năng cho Thiên Chúa.*"

Khả năng kia không phải là tinh thông am tường thế sự, nhưng chính là chấp nhận sẻ chia với những người cùng khổ ở đâu đó quanh đây...

Lm Nguyễn Khoa Toàn

